

Három munkás Isten országában...

Köszöntés: „Isten szereteteinek, elhívott szentjeinek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól (Róm 1, 6).”

Gyülekező ének: 255. dicséret 1-7. verse: „Mely igen jó, az Úristent dicsérni...”

Fennálló ének: 25. zsoltár: 2. verse: „Utaid, Uram, mutasd meg,...”

Fő ének: 134. zsoltár: „Úrnak szolgái mindnyájan,...”

Előfohász: „Ha dolgaimat elbeszélem, te meghallgatsz. Taníts meg rendelkezéseidre! Értess meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon (Zsolt 119,26-27)!” Ámen.

Lekció: Pál apostolnak a Timóteushoz írott II. levél 4. rész 7-22. versei:

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végül eltételezt nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró azon a napon; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését. Igyekezz minél előbb hozzám jönni, mert Démász elhagyott engem, mivel ehhez a világhoz ragaszkodott, és elment Thesszalonikába, Kreszcensz pedig Galáciába, Titusz meg Dalmáciába. Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban. Tikhikoszt elküldtem Efezusba. Köpenyemet, amelyet Tróászban Karposznál hagytam, hozd el, amikor jössz; hozd el a könyveket is, de főként a pergameneket. Alexandrosz, a rézműves sok rosszat követett el ellenem. Megfizet majd neki az Úr cselekedetei szerint. Te is őrizkedj tőle, mert igen hevesen ellenállt a mi beszédeinknek. Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott. Ne számíton ez bűneik közé! De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a népek valamennyien meghallják azt. Azután megszabadultam az oroszlán szájából. Meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól, és bevisz az ő mennyei országába. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen. Köszönts Prizkát és Akvilát meg Onésziiforosz háza népét! Erasztosz Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam betegen. Igyekezz a tél beállta előtt megjönni! Köszönt téged Eubulosz, Pudensz, Linosz, Klaudia és a testvérek mind. Az Úr legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!”

Előima

Olyan jó látni Urunk, hogy Pál apostol summájából is kitűnik, milyen sok félek vagyunk mi, szolgálattevők. Olyan jó, ha imádkozunk egymásért, olyan jó, ha ápoljuk egymással a kapcsolatot, olyan jó, ha tudjuk, hogy hol áll hitben az a másik szolga. Bocsásd meg Urunk, hogy szolgálatunk nem mindig tükrözi a

hűséget, a másik megbecsülését és a társak elfogadását. Olyan kevesen vagyunk és mégis száz felé húzunk. Taníts meg bennünket úgy szolgálni és úgy élni, ahogyan Krisztus tette. Imádkozunk a szolgálatunkért, a nehéz döntéseinkért, az egymásra mutogatásért, hadd legyen a mi életünk sokkal gazdagabb, gyümölcsözőbb, áldottabb a mellettünk élő munkatárs által. Használj fel bennünket is, porszemnyi társaink mellett, hogy ne különbnek tartsuk magunkat másoknál, hanem áldottaknak, hogy másokkal együtt szolgálhatunk Veled, Neked és Téged, hogy nevedre dicséret, dicsőség és tisztesség szálljon. Így kérünk, áldd meg a hasogatott Igét közöttünk, hadd legyen az helyesen kibontva, mert Igéd színigaz és igaz beszéd az és teljes elfogadásra méltó. Kérünk Urunk, lebegjen előttünk a Te országod munkálása, a Te néped gyarapítása, a Te királyságod növekedése kegyelemben és irgalomban. Szentlélek Úr Isten, hadd éljen szívünkben a bizonyágtevő élet áldása, hogy mindvégig kitartsunk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 255. dicséret: 8. verse: „Vallást tesznek Minden emberek előtt...”

Textus: Pál apostolnak a Timóteushoz írott II. levél 4. rész 7-11. versei:

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végül eltételezt nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró azon a napon; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését. Igyekezz minél előbb hozzám jönni, mert Démász elhagyott engem, mivel ehhez a világhoz ragaszkodott, és elment Thesszalonikába, Kreszcensz pedig Galáciába, Titusz meg Dalmáciába. Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban.”

Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Pál apostol munkatársai széleskörben hirdették az evangéliumot. Akik megismerték az ő szolgálatát, nem Pál apostolhoz alkalmazkodtak és ragaszkodtak, hanem Krisztushoz. Nem érvényes Jézus Krisztus szolgálóira és munkatársi közösségükre a híres közmondás: „Vagy megszöksz vagy megszoksz”, vagyis vagy alkalmazkodsz a körülményekhez, vagy mehetsz, ahova akarsz. Vagy megtanulod elhordozni a helyzetet, vagy mehetsz máshová. Dönthetsz, hiszen szabad akaratod van. Nézzük meg sorban, hogy milyen a szolgatársak hozzáállása az evangéliumhoz.

Első a sorban Démász, korábban határozottan állt, de most valahogy visszafejlődött. Hite elsorvadt. Pál segítőtársa volt, ahogyan olvassuk a Kolossébeliekhez írott levél végén a köszöntések között az ő nevét is. (Kol 4,14) Amikor Rómában raboskodott, nagy szolgálatot végzett az ő személye mellett. Pál apostol akkor már nem mozoghatott szabadon a gyülekezetek között, így hálás volt azokért, akiket elküldhetett az evangélium szolgálatában. Ilyen volt Démász is. Nem egy a sok közül, hanem értékes munkatárs és szolgatárs az Úrban. Ám ő egyszer szembe fordult Isten Pál által közvetített akaratával, és elhagyta Pált. Elvált a szolgáló közösségtől. A mai gyülekezetekben is sok ilyen Démász van, akik egykor Isten országának áldott munkatársai voltak, de valamiért, talán csalódtak, talán megharagudtak, talán kiábrándultak, talán megsértődtek, talán legyőzte őket a világ csábítása – elhagyták az Isten szolgálatának az útját. Mára csak gyümölcstelen fogyasztóivá váltak Isten népének. Keserű lett szájukban a lépes méz. Pál apostol itt a levél végén, summáz, konstatál dolgokat és a Démászok életét is úgy mutatja be, akiket elengedett, nem láncolta magához őket, pedig egykor viselték az ő bilincseit is, és Krisztusért készek voltak élni és halni. A visszafejlődött hit hordozói a mai Démászok. Az elsorvasztott hitűek és a megnyomorodott lelkűek, akik inkább engedtek a világ csábításának és elmentek. Démász elment Tesszalonikába, kivált, elvált, levált a közös szolgálatról, mert... Hány ilyen indokolatlanul távozó testvért ismer te is a közösségünkben, akik inkább félre álltak, eltávoztak, elmentek és bizony gyülekezet, közösség, igei táplálék nélkül maradtak.

A második, János Márk, aki korábban tétovázott, de most áldottan munkálkodik. Egyszer ő is a magaválasztotta útra tért, inkább követte a saját belátását, mint Isten vezetését. (ApCsel 13) Hiányzott még belőle az önmegtagadás. De megbánta, megalázkodott, és visszatért abba a szolgálatba, amit Isten rábízott. János Márk példája bátoríthat bennünket is és mindenkit, aki a helyes utat elhagyta: vissza lehet térni, meg lehet térni! Aki megbánja engedetlenségét, újra

Isten áldásának hordozója lehet sokak számára. János Márkkal kapcsolatban egyetlen egy melléknév hangzik el: hasznos! Pál apostol a Krisztushoz tért szolgát hasznosnak tartja. Szükség van rá, hiszen egyedül Lukács van mellette. Neki szüksége van társakra az evangélium hirdetéséhez. Pál apostol, Isten választott edénye, a pogányok világossága nincs eltelve magától, hanem mindenki szolgálatát valóban értékeli és hasznosnak tartja. Ő alkalmas a szolgálatra, megalázta magát az Úr Jézus előtt és így kegyelemben részesült. Milyen jó látni, drága testvéreim a visszatérőket, azokat, akik szolgálatot vállalnak Krisztus ügyéért. Mindenki hasznos, mindenkire szükség van, mindenki ide tartozik, egy nagy család vagyunk és senkit sem bocsátunk el. Krisztus népének tagjai együtt szolgálják Őt, Aki út, igazság és élet. (Jn 14,6) Ő van, létezik, fennforog, és sokak életét visszatéríti. Aki megtér, az üdvözülni, és felveszi az Úr keresztségét, de ami legfőbb hirdeti az Urat. Pál apostol visszafogad, befogad, megtart és felhasznál szolgálattelvéket az egy akol és egy pásztor példája szerint. Milyen jó lenne ezt tanulni és foganatosítani a gyülekezetben, szolgálatba állítani a visszatérőket. Nem fejre olvasni a bűnöket és lábra állítani az elesetteket biztató szóval, a kegyelem igéivel. Akin meglátszik az igaz bűnbánat, méltó a szolgálatra.

Végül, pedig Pál apostol, aki mindvégig állhatatosan és engedelmesen a helyén állt. Pál apostol számára is volt sok alkalom és kísértés arra, hogy elhagyja a helyes utat. Az evangélium hirdetése nem volt mindig sétagalopp lakcipőben számára sem, úgy ahogy ma sem az. De szíve nem csüggedt el, az ellene vétkezőknek meg tudott bocsátani, a nyomorúságot is hálával tudta hordozni. Ő megtartotta a hitet. Megelevenedett a szolgálatban, akármilyen nehéz is volt. Tűróképessége a menny felé tekintve hálaadásban érlelődött. Felbátorodott, hogy a börtönben énekeljen, a görög megapoliszban dicsérje az athéniakat, Béreában elviselje a botütéseket és Efézusban visszautasítson minden tiszteletet és imádatot. Pál apostol a célt látta maga előtt.

Nem olyan könnyű harcolni, futni, a hitet megtartani, ha nincs előttünk a cél. Jézus Krisztus megjelenése, az Ő ajándéka lebeg-e a szemünk előtt, amikor a kereszthordozásban, a testvéri közösségben, a szolgálatban együtt és egyek vagyunk? Várjuk az igaz Bírót, vagy a munkatársaink felett ítélkezünk? Várjuk az Úr Jézus Krisztust, Aki kész mindent megbocsátani, ha elengedtük, nem magunkhoz láncoltuk azokat, akik menni akartak, ha visszafogadtuk a tékozló fiúkat, és mi pedig kitartottunk a végsőig. Nem könnyű, de nemes harc, naponként megzabolázni indulatunkat, megalázni magunkat, imádságos lelkülettel viselni bilincseinket, rátekinteni Krisztusra, Aki példát adott és naponként így biztat: „Bízzál már fiam, bízzál leányom, bűneidet, szemedre nem hányom!” (438. dicséret 9. verse)

Itt vannak előttünk a gyülekezeti munkatársak, holnap kezdődik a gyermektáborunk, hús-vér emberekre van szükségünk, hogy mindenki a maga helyén és a maga idején hintse az igemagvakat. Minden kategória le van fedve. Valaki menni akar, valaki visszatér, valaki állhatatosan kitart. Milyen cél lebeg a szemünk előtt? Ez a nagy kérdés! Ámen.

Utóima:

„Most pedig, Izráel, mit kíván tőled Istened, az Úr? Csak azt, hogy Istenedet, az Urat féld, járj mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, s hogy tartsd meg az Úr parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked a te javadra (VMóz 10,12-13)!”

„Akkor majd így kiált hozzám Izráel: Istenem! Mi ismerünk téged (Hós 8,2)!”

„Akkor így szólt hozzájuk: Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem! Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te (Mt 26,38-39).”

„Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonosztságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimentti őket a bűnösök kezéből. Fényözön árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre. Örüljétek, ti, igazak, az Úrnak, magasztaljátok szent nevét (Zsolt 97,10-12)!”

„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak (Mt 6,24).”

„A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk, de nem e világnak, sem e világ mulandó fejedelmeinek bölcsességét, hanem Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre (IKor 2,6-7).”

„Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt. Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága. Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet (Zsolt 119,104-106).”

„Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé, ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké (Zsid 6,19-20).”

„Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és aki szereti azt, aki szülte, azt is szereti, aki attól született. Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait. Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek. Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia (Ijn 5,1-5)?”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Adjatok, és adatik nektek... (Lk 6,38).”

Áldás: „Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt, nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak (Zsolt 119,2-3).” Ámen.

Záró ének: 396. dicséret: „Ébredj, bizonyságtevő Lélek!”

Füle Lajos: Jézus itt van

Jézus itt van s veled marad
mindig, ha kéred.
Ne te valósítsd meg magad,
hanem Ő téged.

Füle Lajos: Egyedül nem lehet...

Egyedül nem lehet, egyedül oly nehéz!
Egyedül engemet elsodor bármi vész.
Egyedül céltalan, egyedül úttalan,
Csak Veled, JÉZUSOM, csak Veled boldogan.